

MdR, NOS Jazzgeschiedenis, deel 99.

Duke Ellington & Jimmy Blanton: Plucked again (Duke Ellington)
45 rpm B - 3:02 - CBS 4207

Duke Ellington aan de piano met de nieuwste aanwinst van zijn orkest: bas-
sist Jimmy Blanton, 21 jaar oud, de eerste echte solo-bassist in jazz, en
tegelijk iemand die in de ritmesectie een swing produceerde als niemand
anders. In korte tijd was er nogal wat met Duke Ellington and his Famous
Orchestra gebeurd. In 1939 was Ellington bij manager Irving Mills weggega-
~~an~~ die 13 jaar zijn promotor was geweest, hij tekende een contract met
Willard Alexander van het William Morris Agency. Billy Strayhorn, pianist,
componist en tekstdichter was als arrangeur en componist aan de Ellington-
organisatie verbonden. Ellington had beslag weten te leggen op de tot dan
grootste jazzbassist, Jimmy Blanton die we met Ellington aan de piano hoor-
den in "Plucked again", 22 november 1939 in New York City opgenomen door
Columbia. Deze maatschappij had Ellington sinds enige tijd van het goed-
kopere Brunswick label overgebracht naar het eigenlijke Columbia merk,
maar dat zou van korte duur zijn: het begin van 1940 had nog twee essentie-
le veranderingen in petto. 14 en 15 februari ~~1940~~ ¹⁹³⁹ de band en twee kleine
groepen daaruit, die van Barney Bigard en Cootie Williams, de laatste Co-
lumbia session, per 1 maart stond het orkest onder contract bij Victor.
Maar bij die laatste Columbia opnamen was de saxofoongroep nu eindelijk
tot vijf ~~saxofoon~~ musici uitgebreid, want Ben Webster had succes gehad
met zijn zelf-promotie. Tijdens het engagement van het orkest in het South-
Land Café in Boston was hij als eerste tenorsaxofonist aangenomen. Elling-
ton kon het zich financieel permitteren, muzikaal waren er moeilijkheden.
Want de auto-didact Ellington had nog nooit voor twee alten, twee tenoren
en een baritonsaxofoon geschreven, hij moest het zichzelf eerst nog even
leren. Drie maanden lang had Ben Webster geen eigen partijen en las hij
wat bij Barney Bigard mee. In de tijd dus ~~van~~ ~~de~~ ^{van} deze opnamen.

Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Solitude (DeLange, Mills, Ellington)
476 - 2:55 - CBS 68223

"Solitude" met tenorsaxofonist Ben Webster en zangeres Ivy Anderson.
Tweede stuk: van Harold Arlen (muziek) en Ted Koehler (tekst): "Stormy
weather".

Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Stormy weather (Arlen, Koehler)
477 - 2:34 - idem

Ivy Anderson met trompettist Cootie Williams en Ben Webster in "Stormy
weather", het grote succes van Ethel Waters. Alle drie horen we ze ook
weer in "Mood indigo".

Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Mood Indigo (Ellington, Bigard)
478 - 2:40 - idem

"Mood indigo" van Duke Ellington en Barney Bigard - Duke Ellington and his Famous Orchestra bij de laatste session voor Columbia dat het orkest op zijn labels steeds zo noemde. Dit is de bezetting: Wallace Jones, Cootie Williams en Rex Stewart-trompetten, Lawrence Brown, Joe Nanton en Juan Tizol-trombones, Otto Hardwicke en Johnny Hodges-alt, Ben Webster en Barney Bigard-tenor, Harry Carney-baritonsaxofoon. Duke Ellington-piano, Fred Guy-gitaar, Jimmy Blanton-bas, Sonny Greer-drums. Billy Strayhorn-piano en arrangementen, Ivy Anderson-zang en daarnaast nu ook voor het eerst een vaste zanger: Herb Jeffries. Het vierde en laatste stuk van 14 februari is zonder Webster: "Sophisticated Lady".

Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Sophisticated Lady (Ellington, Mitchell B/4 - 2:46 - CBS BPG 62180 Parish)

Muziek van Duke Ellington, tekst van Mitchell Parish: "Sophisticated Lady", Columbia, New York City, 14 februari 1940, soli door Harry Carney-bariton ~~xxx~~ ~~xxxx~~ Johnny Hodges-alt saxofoon, Lawrence Brown-trombone. De volgende maand dus de eerste Victor-opname, maar daar komen we verderop in deze geschiedenis aan toe, omdat ik voor de periode waar we nu mee bezig zijn, 1936-1940, ~~nu~~ eerst ga beginnen aan de kleinere formaties van die tijd -

~~van mekaar~~ ~~meteen~~ die uit de grote Ellington Band. Louter en alleen voor de plaat werden vier groepen uit het orkest samengesteld, die onder leiding stonden van Cootie Williams, Rex Stewart, Johnny Hodges en Barney Bigard. Zij stonden op de plaat als leiders vermeld, Ellington, die praktisch zonder uitzondering in die vier groepen meespeelde, had ~~nu~~ ^{overzicht} een hele hand in de pap. 7 juli 1937: Rex Stewart and his Fifty Second Street Stompers: ^{the} "Back room romp".

4 Rex Stewart a/h 52nd Street Stompers: The back room romp (Ellington, Stewart 2/laatste - 2:45 - CBS 88210)

De eerste take van "The back room romp" - Rex Stewart-cornet en solo, Freddie Jenkins-trompet, Johnny Hodges-alt saxofoon, Harry Carney-baritonsaxofoon, Duke Ellington-piano, Brick Fleagel-gitaar, Hayes Alvis-bas, Jack Maisel-drums - ~~xxx~~ gitaar en drums dus geen reguliere Ellingtonians. Rex Stewart and his 52nd Street Stompers op 7 juli 1939 in New York voor Variety van Irving Mills. In deze tijd werd de hele zaak overgeheveld naar verschillende Columbia-labels, vandaar dat we nu Cootie Williams op Vocalion aantreffen. Trompettist Cootie Williams and his Rug Cutters op 27 oktober 1937. Met Juan Tizol-ventiel-trombone, Barney Bigard-klarinet, Otto Hardwicke-alt saxofoon, Harry Carney-baritonsaxofoon, Duke Ellington-piano, Billy Taylor-bas en Sonny Greer-drums, nam hij die dag 4 stukken op, het derde was de eerste Mercer Ellington-compositie die op de plaat kwam. Hij was 18 en noemde het stuk naar de meisjes waar hij mee omging, in vergelijking met de dames van de Ellingtonians: kleine meisjes, kleine borsten: "Pigeons and Peppers".

Cootie Williams a/h Rug Cutters: Pidgeons and peppers (Merwer + Duke Ellington)
1/3 - 2:51 - CBS 88220

"Pidgeons and peppers", Cootie Williams and his Rug Cutters voor Vocalion in New York City, 26 oktober 1937. Tenslotte klarinettist Barney Bigard op 19 januari '38 met Rex Stewart-cornet, Juan Tizol-ventieltrumbone, Harry Carney Bbaritonsaxofoon, Fred Guy-gitaar, Billy Taylor-bas en Sonny Greer-drums. Met een druk in de weer zijnde Greer, van Bigard en Ellington "Drummers Delight". Dit was deel 99 in de NOS Jazzgeschiedenis, MdR.

Barney Bigard and his Orchestra: Drummers delight (Bigard, Ellington)
1/laatste - 2:25 - idem

Barney Bigard - piano,

0 0 0 0 0